

ประกาศนายทะเบียนพรกการเมือง
เรื่อง รั้งจดังการจ้ดตั้งพรคพัฒนาไทย

ด้วยนายทะเบียนพรคการเมือง ด้รับจดังการจ้ดตั้งพรคการเมือง ชื่อ พรคพัฒนาไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรคการเมือง เลขที่ ๑/๒๕๔๔ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรคการเมือง ข้องับค้บพรคการเมือง และรายช้อคณกรรมการบริหารพรคการเมืองของพรคพัฒนาไทย ดังนี้

นโยบายพรคพัฒนาไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข ซึ่งเป็นศูนย์รวมใจสูงสุดของชาวไทยทุกคน ประเทศไทยเป็นหนึ่งในหลายๆ ประเทศที่กำลังพัฒนาและก็มีอีกหลายๆ ประเทศที่เริ่มพัฒนามาพร้อมๆ กับประเทศไทย มีบางประเทศนั้นได้พัฒนาก้าวหน้ากว่าประเทศไทยไปหลายเท่าตัวทั้งที่ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยอุดมสมบูรณ์กว่าประเทศเหล่านั้น ประเทศไทยพลาดโอกาสที่จะก้าวไปข้างหน้าบนรากฐานที่มั่นคงอย่างแท้จริง เพราะ รากฐานการผลิตของเศรษฐกิจไม่อยู่บนศักยภาพที่แท้จริงของประเทศ การพัฒนา เศรษฐกิจมุ่งแต่ตัวเลขการส่งออก ใช้วิธีการกู้เงินเพื่อมาสร้างตัวเลขความเติบโต ทางเศรษฐกิจ ชื่อวัตฤติบจากต่างประเทศมาผลิตเพื่อการส่งออก อาศัยการลงทุน จากบริษัทต่างประเทศ พื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ คือ เกษตรกรรม แต่เรา ไม่นั่นไม่ทำอย่างจริงจัง ฉะนั้นวิกฤตเศรษฐกิจของสังคมไทยจึงแก้ไม่ได้

สังคมที่จะเข้มแข็งได้ต้องเริ่มพัฒนาจากจุดต่ำสุดเพราะเป็นฐานสำคัญของ
การพัฒนาและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้าน

วิกฤตทางการเมืองเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยขาดการพัฒนา
อย่างต่อเนื่องทางการเมืองและนักการเมืองยังไม่มีคุณธรรมเพียงพอ ขาดจิตวิญญาณ
เป็นผู้ให้บริการสังคมอย่างแท้จริง

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้พรรคพัฒนาไทยขออาสาเข้ามาช่วยคลี่คลายปัญหา
พรรคจะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองโดยยึดหลักคุณธรรมเป็นที่ตั้งจะพยายามเร่ง
สร้างความอยู่ดีกินดี ความปลอดภัยและความเสมอภาคทางกฎหมายให้กับประชาชน
โดยเท่าเทียมกัน ภายใต้คำขวัญ “พัฒนาคน พัฒนาชาติ เลิกทาสทางเศรษฐกิจ
กู้วิกฤตทางการเมือง”

๑. นโยบายทางด้านการศึกษา

(๑) ปฏิรูปการศึกษาทั้งในและนอกระบบ โดยเน้นการพัฒนาทรัพยากร
บุคคลให้มีคุณธรรมเน้นการสอนวิชาจริยธรรมเป็นวิชาหลักทุกสถาบัน ทุกระดับ
การศึกษา

(๒) กระจายอำนาจการตัดสินใจ โดยมอบอำนาจให้สถานศึกษาต่างๆ
มีส่วนร่วมจัดการการศึกษาอย่างแท้จริงทั้งแนวการสอนและงบประมาณ

(๓) ประชาชนต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเท่าเทียมกันและ
เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

(๔) ผู้ที่มีผลการเรียนไม่ดีแต่มีความขยันเรียน ต้องได้รับการส่งเสริม
ให้ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(๕) วางแผนการศึกษาของประเทศให้มีเอกภาพ มีระบบและวิสัยทัศน์ โดยการวางแผนร่วมกันและแยกดำเนินการ

๒. นโยบายทางด้านการเมืองการปกครอง

(๑) ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) กระจายอำนาจการบริหารและการปกครองลงสู่ท้องถิ่นให้มากที่สุด จัดให้มีการเลือกตั้งทุกระดับ

(๓) เร่งปฏิรูประบบราชการ รัฐวิสาหกิจ ให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนให้มากยิ่งขึ้น

(๔) กำหนดและวางมาตรการให้ผู้ที่จะเข้ารับราชการต้องเป็นผู้ที่เคร่งครัดในด้านศีลธรรมและปลอดคอบายมุข

(๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการประจำและข้าราชการการเมืองอย่างจริงจังเฉียบขาด

(๖) คัดค้านการปกครองระบอบเผด็จการทุกรูปแบบ และยกเลิกบรรดากฎหมาย ประกาศ คำสั่งต่างๆ ที่รุกรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน

(๗) ให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และให้สื่อมวลชนมีเสรีภาพในการเสนอข้อมูลข่าวสารตามที่เป็นจริง และสนับสนุนให้เอกชนเข้ามาดำเนินการในด้านสื่อมวลชนมากขึ้น

(๘) ให้หลักประกันและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการพูด การเขียน การโฆษณา และการจัดตั้งองค์กรโดยชอบด้วยกฎหมาย

๓. นโยบายทางด้านเศรษฐกิจ

- (๑) สนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่น ดำเนินการด้านเศรษฐกิจแบบพึ่งพาตนเอง
- (๒) เร่งจัดหาแหล่งน้ำ ระบบชลประทาน และการระบายน้ำให้พอเพียง
- (๓) ส่งเสริมการเกษตรแบบธรรมชาติ งดการใช้สารพิษและสารเคมี
- (๔) เร่งปฏิรูปที่ดินเพื่อให้ประชาชนได้มีที่ดินเป็นของตนเอง
- (๕) ในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและกลุ่มอาชีพต่างๆ มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการก่อน
- (๖) สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรทำหน้าที่ควบคุมการผูกขาดและองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค
- (๗) เพิ่มรายได้ของเกษตรกร โดยการจัดตั้งตลาดกลางพืชผลการเกษตร ให้เพิ่มมากขึ้นและจัดพื้นที่การเพาะปลูกในแต่ละพื้นที่ไม่ให้มีผลผลิตเหมือนกันเพื่อป้องกันมิให้สินค้าล้นตลาด
- (๘) ส่งเสริมธุรกิจขนาดย่อม โดยกระจายเงินทุนให้มากที่สุดให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยการระดมทุนของคนไทย
- (๙) ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศแต่เน้นวัตถุดิบภายในประเทศ ไม่สนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษสูง
- (๑๐) สนับสนุนการจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ทั้งในชนบทและในเมือง เพื่อให้ประชาชนรวมตัวกันออมทรัพย์ไว้กู้ยืมไปประกอบอาชีพ และนำผลประโยชน์ที่ได้ส่วนหนึ่งไปจัดสวัสดิการให้กับสมาชิก เช่นการศึกษา การรักษาพยาบาล เป็นต้น

(๑๑) สนับสนุนให้ทุกๆ ตำบลมีอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารจากวัตถุดิบในท้องถิ่นนั้นๆ

(๑๒) ส่งเสริมให้ประดิษฐ์สินค้าหัตถกรรมนานาชนิดจากวัตถุดิบในท้องถิ่นนั้นๆ

(๑๓) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ประกอบด้วยการขายผลผลิตทางการเกษตร เช่น อาหารปลอดสารพิษ ผัก ผลไม้และจัดตั้งร้านขายอาหาร จัดการแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

(๑๔) ส่งเสริมให้แต่ละอำเภอมีศูนย์วิชาการอย่างเบ็ดเสร็จทั้งเรื่องการเกษตร อุตสาหกรรม การค้าขายรวมกันอยู่ที่เดียวและทำหน้าที่เป็นระบบข่าวสารให้ชุมชน

(๑๕) ส่งเสริมให้มีบริษัทใหญ่ที่สามารถรับผลผลิตของชุมชนส่งไปขายในชุมชนเมือง และส่งออกต่างประเทศ

๔. นโยบายทางด้านสาธารณสุข

(๑) ส่งเสริมให้มีศูนย์การแพทย์แผนไทย และสนับสนุนผลักดันให้แต่ละตำบลมีศูนย์การแพทย์แผนไทย และมีเกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมเป็นผู้บริหาร มีการจำหน่ายสมุนไพร บริการนวดแผนไทย ประคบด้วยสมุนไพร และยาสมุนไพร ศูนย์การแพทย์แผนไทยนี้จะทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายและเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ชุมชนนั้นๆ

(๒) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีจริยธรรมและคุณธรรม

(๓) เร่งขยายและปรับปรุงบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพทั่วประเทศ

(๔) ส่งเสริมดูแลคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ให้ได้รับการดูแลเป็นพิเศษ

(๕) ปรับปรุงระบบการประกันสุขภาพ และมาตรการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีประสิทธิภาพ

(๖) ปฏิรูประบบสาธารณสุขโดยดำเนินการป้องกันเป็นหลัก สนับสนุนการสร้างมาตรฐานทางด้านการรักษาพยาบาล

๕. นโยบายทางด้านสังคม สิทธิมนุษยชนและวัฒนธรรม

(๑) ส่งเสริมให้นำหลักธรรมทางศาสนาเป็นหลักนำในการดำเนินชีวิต

(๒) ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพของประชาชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และเร่งจัดหาที่อยู่อาศัยให้ผู้มีรายได้น้อยเป็นอันดับแรก ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

(๓) ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ

(๔) ส่งเสริมสถานภาพสตรีในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครอง

(๕) ส่งเสริมการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนและสื่อมวลชนภายใต้หลักสิทธิมนุษยชนและวัฒนธรรม

(๖) เร่งรัดแก้ไขปัญหาราจรในเมืองใหญ่ เน้นการปรับปรุงระบบขนส่งมวลชนและระบบรถบริการสาธารณะให้ดีที่สุด ปลอดภัยที่สุดและราคาถูกที่สุด

(๗) ส่งเสริมและผลักดันให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็ง เพื่อปลูกฝังคุ้มครองป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่บุตรหลานตั้งแต่วัยเรียนจนเติบโต เป็นเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีความเพียบพร้อมด้วยคุณภาพและคุณธรรมอันจะนำไปสู่การเสริมสร้างสังคมและประเทศชาติให้มั่นคง

(๘) เพิ่มศาลท้องถิ่นให้นำธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมที่ดิงามในแต่ละท้องถิ่นมาช่วยแก้ปัญหาการจัดการมรดก ทรัพย์สิน การลักเล็กขโมยน้อย การทำร้ายร่างกายและคดีลหุโทษต่างๆ โดยให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีส่วนร่วมในการพิจารณาคดี

๖. นโยบายทางด้านการคลัง

(๑) จัดสรรงบประมาณให้ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ เน้นด้านการเกษตร เพิ่มงบประมาณด้านการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านสาธารณสุข รวมทั้งเพิ่มสวัสดิการในด้านต่างๆ ให้กับประชาชน

(๒) ปฏิรูปการคลังท้องถิ่นโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดเก็บภาษีได้

(๓) ปรับโครงสร้างการจัดเก็บภาษีให้เป็นธรรมโดยเพิ่มสัดส่วนของการเก็บภาษีรายได้ให้มากขึ้น

(๔) ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพให้สามารถป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี

(๕) รณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนเรียกเก็บใบกำกับภาษีทุกครั้งเมื่อมีการซื้อสินค้า

(๖) แก้ปัญหาการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มโดยยกเลิกภาษีค้างเก่าเพื่ออำนวยความสะดวกให้ระบบใหม่ใช้ได้กว้างขวางในทางปฏิบัติ

๗. นโยบายทางด้านต่างประเทศ

(๑) ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการสร้างสันติภาพ และแก้ไขข้อพิพาทความขัดแย้งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกรอบแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ และกฎหมายระหว่างประเทศ

(๒) พยายามดำเนินการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางพาณิชย์กรรม และการบินในภูมิภาคนี้เพื่อประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและการลงทุน

(๓) เพิ่มบทบาทให้สถานเอกอัครราชทูตทุกแห่งในต่างประเทศ เพื่อแสวงหาตลาดการค้าใหม่ๆ เพื่อระบายสินค้าภายในประเทศ ให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับกระทรวงพาณิชย์และกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

(๔) ปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์อันชอบธรรมของประเทศไทยและคนไทยในต่างประเทศ รวมทั้งผู้ไปขายแรงงานในต่างประเทศ

๘. นโยบายทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) ปลุกจิตสำนึกของประชาชนให้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

(๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยใช้มาตรการทางกฎหมาย ความร่วมมือ ร่วมใจ ของประชาชน

(๓) เร่งรัดแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๔) เร่งสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักถึงอันตรายอันเกิดจากปัญหา มลพิษของสิ่งแวดล้อม และให้มีส่วนร่วมในการแก้ไข

๙. นโยบายทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการพลังงาน

(๑) สนับสนุนการวิจัยของสถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

(๒) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการถ่ายทอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

(๓) สนับสนุนการศึกษาค้นคว้าเพื่อเตรียมแหล่งพลังงานสำรอง

(๔) กำหนดมาตรการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยใช้มาตรการทางภาษีม
มาตรการทางกฎหมาย มาตรการด้านผังเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

(๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากร
ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัยอย่างเข้มงวดจริงจัง

๑๐. นโยบายทางด้านความมั่นคงและการทหาร

(๑) แยกกองทัพออกจากการเมืองโดยเด็ดขาด ปฏิรูปกองทัพเพื่อให้
เป็นทหารอาชีพอย่างแท้จริง

(๒) ส่งเสริมความเข้มแข็งของกองทัพให้สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมี
ประสิทธิภาพทั้งด้านกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์

(๓) ส่งเสริมให้กองทัพเข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาความสงบภายใน
โดยการร่วมมือกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง

(๔) ส่งเสริมให้นายทหารชั้นประทวนได้รับสวัสดิการใกล้เคียงกับ
นายทหารชั้นสัญญาบัตร

๑๑. นโยบายทางด้านแรงงาน

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายแรงงานให้มีความเป็นธรรมและทันสมัย
อีกทั้งจะดำเนินการผลักดันให้กฎหมายมีผลบังคับใช้อย่างเร่งด่วน

(๒) สร้างประสิทธิภาพในการทำงานด้วยการจัดให้มีการลงทุนสร้าง
ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) เร่งรัดผลักดันแรงงานต่างชาติที่หลบหนีเข้าเมืองให้ออกจากประเทศโดยเร็ว

(๔) สนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้นและให้รวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และช่วยกันพัฒนาสร้างสรรค์โดยการรวมตัวกันในรูปแบบองค์กรต่างๆ

ข้อบังคับพรรคพัฒนาไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรคเพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารของพรรค คณะผู้จัดตั้งพรรคพัฒนาไทยได้เห็นชอบให้ตราข้อบังคับพรรคพัฒนาไทย ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคพัฒนาไทย พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้นับตั้งแต่วันที่ได้รับการจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง จากนายทะเบียนพรรคการเมือง เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“พรรค” หมายถึง พรรคพัฒนาไทย

“ข้อบังคับ” หมายถึง ข้อบังคับพรรคพัฒนาไทย

“สมาชิก” หมายถึง สมาชิกพรรคพัฒนาไทย

“นักการเมือง” หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุกระดับในนามพรรค

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคพัฒนาไทย” ใช้อักษรย่อว่า “พ.น.ท.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THAI DEVELOPMENT PARTY” ใช้อักษรย่อว่า “TH.D.P”

เครื่องหมายของพรรคเป็นพานรัฐธรรมนูญมีรูปดอกบัวคั่นกลาง ทั้งหมดอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมที่ตั้งอยู่บนฐานซึ่งมีชื่อพรรคเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษอยู่ด้านในดั่งภาพ

ข้อ ๕ คำอธิบายเครื่องหมายพรรคพัฒนาไทย มีดังนี้

รัฐธรรมนูญ หมายถึง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

พานเงิน หมายถึง การรวมพลังของมวลสมาชิกเพื่อร่วมผลักดันการพัฒนาไปสู่ความเป็นไท

รูปดอกบัวสีขาวกำลังเบ่งบาน หมายถึง ดอกไม้แห่งคุณธรรมกำลังเบ่งบาน

พื้นวงกลมสีแดง หมายถึง ชาตินิยมและปวงชนชาวไทย

สีประจำพรรค คือ สีเหลืองและสีขาว

สีเหลือง หมายถึง ศาสนาอันเป็นศูนย์รวมทางด้านจิตใจของชาวไทยทั่วประเทศ

สีขาว หมายถึง คุณธรรมแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างสันติของคนในประเทศ

รวมกันแล้ว หมายถึง ประเทศอันมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ประกอบด้วยคุณธรรม

ตราয়ภาพเครื่องหมายพรรค มีลักษณะเช่นเดียวกันกับภาพเครื่องหมายพรรค แต่มีสีเดียว ดังภาพ

ข้อ ๖ สำนักงานใหญ่ของพรรคพัฒนาไทยตั้งอยู่ เลขที่ ๒๐๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าอุแท อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๕๑๖๐

ข้อ ๗ สาขาพรรคที่ได้จัดตั้งขึ้น ณ จังหวัดใดๆ ให้เรียกว่า สาขาพรรคพัฒนาไทย โดยมีชื่ออำเภอและจังหวัดต่อท้าย

ข้อ ๘ พรรคมีแนวนโยบายและแนวทางปฏิบัติตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๙ พรรคมีหน้าที่ต่อประชาชนดังต่อไปนี้

(๑) พรรคต้องยึดมั่นในแนวนโยบายและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม

(๒) พรรคต้องส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกระดับตามความเหมาะสม

(๓) พรรคต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับการพรรคอย่างกว้างขวาง

- (๔) พรรคต้องผลักดันให้รัฐบาลนำนโยบายของพรรคไปปฏิบัติ
- (๕) พรรคต้องตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลอย่างเข้มงวด
- (๖) พรรคต้องเป็นผู้ประสานประโยชน์เชื่อมโยงระหว่างประชาชนกับรัฐบาล

หมวด ๒

สมาชิกพรรค

ข้อ ๑๐ สมาชิกพรรค มี ๒ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๑ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรคหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๒ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติอนุมัติเป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๓ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไร และจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๔ บุคคลที่มีคุณสมบัติต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

- (๓) มีความเลื่อมใสและซื่อมั่นในแนวนโยบายของพรรค
- (๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ
- (๕) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น
- (๖) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๗) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
- (๘) ไม่ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือ

เสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย

ข้อ ๑๕ การสมัครเป็นสมาชิกให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ที่พรรคกำหนด โดยยื่นต่อองค์กรของพรรคในท้องถิ่นที่ผู้ยื่นใบสมัครมีภูมิลำเนาโดยมีสมาชิกรับรอง ใบสมัครอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อองค์กรของพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้จัดบันทึกวันรับใบสมัครไว้ใน ใบสมัครแล้วจึงรวบรวมรายชื่อผู้ยื่นใบสมัครทั้งหมดนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติรับผู้ใดเข้าเป็นสมาชิกแล้ว ให้นายทะเบียน พรรคออกหนังสือรับรองเป็นสมาชิกและบัตรประจำตัวสมาชิกมอบให้ผู้ยื่นใบเป็น หลักฐาน

สมาชิกภาพของสมาชิกเริ่มตั้งแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติรับเข้าเป็น สมาชิก

ข้อ ๑๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

- (๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับบรรทัดข้อ ๑๔
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๓๑
- (๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค
- (๖) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๗ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๖ (๓) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าว ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญสมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติตามวรรคแรกไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๘ การลาออกจากสมาชิกพรรคให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นหนังสือลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรค หรือบุคคลที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๑๙ สมาชิกมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าร่วมประชุมตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๒) ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการต่างๆ ตามข้อบังคับ
- (๓) เสนอตนเองหรือบุคคลอื่นเป็นตัวแทนพรรคในการสมัครรับ

เลือกตั้งในทุกระดับ

(๔) มีสิทธิเสนอข้อคิดเห็นส่วนตัวหรืออภิปรายในที่ประชุมพรรคตามวาระในเรื่องการบริหารและการปฏิบัติการอื่นๆ ของพรรค

- (๕) ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ในพรรค
- (๖) ได้รับการช่วยเหลือจากพรรคตามสมควรแล้วแต่กรณี
- (๗) เข้าร่วมกิจกรรมที่พรรคจัดขึ้น

ข้อ ๒๐ สมาชิกมีหน้าที่ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และมติของคณะกรรมการบริหารพรรคแล้วแต่กรณี

- (๒) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกของพรรคทุกระดับ
- (๓) ส่งเสริมสนับสนุนกิจการของพรรค เผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรค

(๔) รักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของพรรค

(๕) ต้องหมั่นศึกษาหาความรู้และฝึกฝนพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดความบกพร่องของตนเอง

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๑ พรรคต้องมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกดังต่อไปนี้

(๑) พรรคต้องยึดหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในการดำเนินงานของพรรค

(๒) พรรคต้องปฏิบัติต่อสมาชิกด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค

(๓) พรรคต้องให้ความคุ้มครองสมาชิกพรรคและส่งเสริมอาชีพ

(๔) พรรคต้องจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง

(๕) พรรคต้องส่งเสริมให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพของสมาชิกพรรคให้ดียิ่งขึ้น

(๖) พรรคต้องส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๒ พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในวิชาการแขนงต่างๆ เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ

โดยจะจัดเป็นชุดหน่วยเคลื่อนที่ออกทำการฝึกอบรมให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปอย่างน้อยสองเดือนต่อหนึ่งครั้งตลอดทั้งปี

ข้อ ๒๓ พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ ผ่านสื่อต่างๆ อย่างน้อยปีละสิบสองครั้ง

ข้อ ๒๔ ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมือง

ข้อ ๒๕ ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ

ข้อ ๒๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิการจัดการดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๒๗ วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก มีดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค ปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบ คำสั่ง และมติของคณะกรรมการบริหารพรรคแล้วแต่กรณี

(๒) สมาชิกต้องไม่กระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดความแตกแยกหรือแตกสามัคคี

(๓) สมาชิกต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์องค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบด้วยกฎหมาย
เพื่อตนเองหรือผู้อื่น

(๕) สมาชิกต้องไม่ประพฤติตนให้เกิดความเสียหายต่อพรรค

(๖) สมาชิกต้องไม่ปกปิดความผิดของสมาชิกพรรคทุกระดับ
และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดอันจะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่พรรคไม่ว่ากรณีใดๆ

หมวด ๗

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๒๘ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการ
กระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญ
ไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อรับรอง

ข้อ ๒๙ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๒๘ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจ
ให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา
นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคอาจมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา
นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามิมูล ให้เสนอข้อกล่าวหาพร้อมทั้งรายงาน
การสอบสวนต่อหัวหน้าพรรคเพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่า

ห้าคนเป็นกรรมการพิจารณา เสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๓๐ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิก ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา
แก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตน ภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๓๑ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใด
อย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ตำหนิสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณช์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิก
ผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียนสมาชิก ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหาร
พรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

ข้อ ๓๒ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียน
สมาชิกตามข้อ ๓๑ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค
ให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗

หมวด ๘

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญพรรค
ปีละหนึ่งครั้งแต่ถ้ามีความจำเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญ
พรรคเพิ่มเติมอีกก็ได้

ข้อ ๓๔ ที่ประชุมใหญ่พรรคเป็นองค์กรสูงสุดของพรรคประกอบด้วย

(๑) กรรมการบริหารพรรค

(๒) ผู้แทนสาขาพรรค ซึ่งประกอบด้วยประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและรัฐมนตรีที่สังกัดพรรค

(๔) สมาชิกพรรคที่คณะกรรมการบริหารพรรคเชิญเข้าประชุม

องค์ประชุมใหญ่ตามข้อ ๓๔ จะต้องมีส่วนร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ ๓๕ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขานุการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๓๖ การประชุมใหญ่พรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารและกรรมการบริหารพรรค

(๒) กำหนดนโยบายพรรค กำหนดข้อบังคับพรรค หรือแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคให้เหมาะสมกับสถานการณ์และกฎหมาย

(๓) พิจารณานุมัติข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) อื่นๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการ

การเลือกตั้ง

ข้อ ๓๗ การประชุมใหญ่พรรคทุกครั้งคณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุมใหญ่พรรคไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ข้อ ๓๘ มติของที่ประชุมใหญ่พรรคให้ถือตามเสียงข้างมากของสมาชิกพรรคที่เข้าประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การออกเสียงเพื่อลงมติในที่ประชุมใหญ่พรรคให้ใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยเปิดเผย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๙ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้เรียกประชุมและกำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรค จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรค ทั้งหมดที่ขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระ หรือประเด็นที่จะประชุม เพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่

เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๔๒ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๓ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๔๔ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๔๖ มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๔๘ การประชุมของคณะกรรมการอื่นๆ จะต้องมีการในคณะนั้นๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในคณะนั้นๆ จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรคอาจมีได้ เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้ประธานสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกัน ขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระ ให้เป็นตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๐ ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๑ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร

ในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๒ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๕๑ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๓ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๔ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกรัฐ ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้เรียกประชุมและกำหนดวัน เวลาประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๗ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๕

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกินเจ็ดสิบคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) นายทะเบียนพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๖๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรค ต่อที่ประชุมใหญ่พรรคต้องมีผู้รับรองอย่างน้อยสิบห้าคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่พรรคกำหนดจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค

ตามข้อ ๕๕

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรค ในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พรรคเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่พรรคกำหนด

ข้อ ๖๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๖๒ หัวหน้าพรรคและผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ของพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) รับผิดชอบการบริหารงานของพรรค

(ข) เป็นตัวแทนของพรรคในการดำเนินกิจการต่างๆ กับบุคคล

ภายนอก

(ค) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(ง) อำนาจหน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมาย ข้อบังคับพรรค และมติคณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) เลขธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบเป็นเลขานุการ คณะกรรมการบริหารพรรคกำกับดูแลการบริหารงานของพรรคโดยทั่วไปและตามนโยบาย ของคณะกรรมการบริหารพรรค และทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ บริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรค

(๔) รองเลขธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานตามที่ เลขธิการพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัญญิกพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานการเงินและ การคลังของพรรค

(๖) โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์ ของพรรค

(๗) นายทะเบียนพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบควบคุมการ จดทะเบียนสมาชิกและสาขาพรรค

(๘) กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่คณะกรรมการ บริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๖๓ วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารพรรคมีกำหนด คราวละสี่ปีนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติ

ข้อ ๖๔ คณะกรรมการบริหารพรรค และกรรมการบริหารพรรคพ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน

และหนี้สิน ฯ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

โดยไม่แจ้งเหตุผล

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์

ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นกรรมการบริหารพรรค

สิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๑๐) เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) (๕) และ (๑๐) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่น อันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระ หรือนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ข้างต้น ให้หัวหน้าพรรค

มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค
ชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๖๕ คณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้อยู่ในตำแหน่ง
ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

เมื่อกรรมการบริหารพรรคว่างลงให้ที่ประชุมใหญ่พรรคเลือกตั้งเพิ่มเติมในการ
ประชุมใหญ่พรรคคราวถัดไปและให้อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลือ

ข้อ ๖๖ เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลง ให้คณะกรรมการบริหาร
พรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราว

หากตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน
และให้กำหนดการประชุมใหญ่พรรค เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าพรรคคนใหม่ภายในหกสิบวัน
นับตั้งแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงและให้อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลือ

ข้อ ๖๗ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับพรรค
และแนวนโยบายพรรค

(๒) กำหนดนโยบาย การบริหารงาน และวิธีการดำเนินงาน
ของพรรค

(๓) กำหนดวิธีการพิจารณาผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค โดยให้
องค์กรของพรรคในท้องถิ่นมีส่วนร่วม

(๔) พิจารณากำหนดผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ทำหน้าที่
ในสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

(๕) แต่งตั้งถอดถอนบุคคลหรือคณะบุคคลที่ให้ดำเนินการ
ในเรื่องต่างๆ

(๖) พิจารณารับสมัครหรือให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพ

(๗) พิจารณาอนุมัติให้จัดตั้งหรือยุบเลิกสาขาพรรค

(๘) อนุมัติการทำนิติกรรมใดๆ ในนามพรรค

(๙) รักษาการตามข้อบังคับพรรคและมีอำนาจออกกฎระเบียบต่างๆ

เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค

(๑๐) ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ข้อบังคับพรรคและกฎหมายกำหนด

หมวด ๑๐

สำนักงานใหญ่

ข้อ ๖๘ สำนักงานใหญ่ เรียกว่า สำนักงานอำนวยการพรรคซึ่งอย่างน้อย
ต้องประกอบด้วยส่วนงาน ดังต่อไปนี้

(๑) ด้านประสานงานการปฏิบัติ

(ก) ฝ่ายประสานงานนักการเมือง

(ข) ฝ่ายประสานงานนโยบายและแผน

(ค) ฝ่ายประสานงานสาขา

(ง) ฝ่ายประสานงานของพรรค

(๒) ด้านสนับสนุน

(ก) ฝ่ายธุรการ

- (ข) ฝ่ายทรัพยากรบุคคล
- (ค) ฝ่ายการคลัง
- (ง) ฝ่ายวิเคราะห์และประเมินผล
- (จ) ฝ่ายประชาสัมพันธ์

การจัดตั้งส่วนงานต่างๆ และหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละส่วนงานให้ออกเป็นระเบียบของพรรค

ข้อ ๖๕ ให้หัวหน้าสำนักงานอำนวยการพรรค ซึ่งหัวหน้าพรรคแต่งตั้งเป็นผู้รับผิดชอบกำกับดูแลและบริหารงานของสำนักงานใหญ่ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ ๗๐ ให้หัวหน้าสำนักงานอำนวยการพรรคเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำของพรรค

การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การแต่งตั้ง การให้บำเหน็จความชอบ เงินทดแทน การลงโทษ การถอดถอน และอื่นๆ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๗๑ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้งตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๗๒ ในแต่ละจังหวัดอาจมีสาขาพรรคประจำจังหวัดหรือประจำอำเภอก็ได้ โดยแต่ละสาขาต้องมีสมาชิกตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๗๓ ในการจัดตั้งสาขาพรรคให้สมาชิกพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ตั้งแต่ห้าสิบคนดำเนินการจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคครั้งแรก เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้จัดตั้งสาขาพรรคและให้พรรคแจ้งขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวัน นับแต่วันประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๗๔ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญที่มีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์และมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในสาขาพรรคนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินยี่สิบห้าคนโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรคหนึ่งคน
- (๕) เற்றுญติกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรคอื่น

คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี นับแต่วันที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคมีมติ แต่อาจได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคอีกก็ได้